

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 квітня 2013 року № 345

ДЕРЖАВНА ЦІЛЬОВА ПРОГРАМА
реформування Державної кримінально-виконавчої
служби на 2013—2017 роки

Мета Програми

Метою Програми є реформування Державної кримінально-виконавчої служби, вдосконалення її діяльності щодо дотримання прав і свобод людини в процесі виконання кримінальних покарань, приведення умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, у відповідність з європейськими стандартами, створення умов для виправлення та ресоціалізації засуджених, здобуття ними освіти і набуття професії.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Шляхи реформування Державної кримінально-виконавчої служби визначені Концепцією державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України і полягають у здійсненні організаційних, методичних та інформаційних заходів, спрямованих на гуманізацію умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, модернізацію виробничої сфери підприємств установ виконання покарань, запровадження сучасної моделі управління Державною кримінально-виконавчою службою, забезпечення її кваліфікованим персоналом.

Можливі два варіанти розв'язання проблеми.

Перший варіант полягає у реалізації визначених законодавством завдань у сфері виконання кримінальних покарань та забезпеченні функціонування органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів у рамках наявної системи фінансування.

Протягом останніх років фінансування Державної кримінально-виконавчої служби здійснювалося на рівні 40 відсотків потреби. Системне фінансування не в повному обсязі Державної кримінально-виконавчої служби зумовило необхідність залучення фінансових і матеріальних ресурсів підприємств установ виконання покарань для забезпечення харчування, підтримання мінімального рівня матеріально-побутового та медичного забезпечення засуджених, що, у свою чергу, унеможлиблює оновлення матеріально-технічної бази таких підприємств та призводить до їх збитковості.

Отже, за наявної системи фінансування можливе лише часткове вирішення проблемних питань, що не дасть змоги досягти мети зазначеної Концепції.

Другий варіант передбачає впровадження програмного підходу до формування політики у сфері виконання кримінальних покарань на середньострокову перспективу, що дасть змогу:

залучити до реформування Державної кримінально-виконавчої служби додаткові не заборонені законом джерела фінансування;

підвищити ефективність управління у сфері виконання кримінальних покарань;

забезпечити в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах порядок і умови тримання засуджених та осіб, узятих під варту, відповідно до міжнародних та національних правових норм;

забезпечити розвиток матеріально-технічної і виробничої бази, оновлення інженерної інфраструктури установ виконання покарань та слідчих ізоляторів;

удосконалити практику виконання кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі;

удосконалити систему підготовки персоналу Державної кримінально-виконавчої служби та підвищити рівень його соціального захисту, забезпечити наукове та науково-методичне супроводження діяльності установ виконання покарань і слідчих ізоляторів.

Отже, оптимальним є другий варіант, реалізація якого дасть змогу реформувати Державну кримінально-виконавчу службу та значно підвищити рівень дотримання прав і свобод людини в процесі виконання кримінальних покарань.

У рамках виконання Програми передбачається здійснити заходи за такими основними напрямками:

поліпшення умов тримання засуджених, забезпечення переходу від тримання засуджених у гуртожитках казарменого типу до блочного (камерного) їх розміщення із збільшенням норми жилої площі на одного засудженого;

удосконалення системи охорони здоров'я засуджених та осіб, узятих під варту, підвищення якості медичної допомоги;

підвищення рівня організації соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими;

модернізація підприємств установ виконання покарань та удосконалення системи професійної підготовки засуджених;

підвищення ефективності виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі;

підвищення ефективності діяльності персоналу органів та установ виконання покарань.

Державний замовник та виконавці завдань і заходів Програми наведені в додатку 1.

Завдання і заходи Програми

Завдання і заходи Програми із зазначенням обсягів та джерел фінансування їх виконання за роками спрямовані на підвищення ефективності державного управління та діяльності у сфері виконання кримінальних покарань.

Завдання і заходи з виконання Програми наведені у додатку 2.

Очікувані результати, ефективність Програми

Виконання Програми дасть змогу:

забезпечити права і свободи людини під час виконання кримінальних покарань;

привести умови тримання засуджених та осіб, узятих під варту, а також рівень надання медичної допомоги у відповідність з європейськими стандартами;

удосконалити механізм ресоціалізації засуджених та підготовки їх до звільнення;

створити умови для залучення засуджених до праці і відшкодування ними збитків, завданих злочином, та виконання інших майнових зобов'язань;

створити на базі кримінально-виконавчої інспекції службу пробації.

Очікувані результати виконання Програми наведено в додатку 3.

Обсяги та джерела фінансування

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, а також інших не заборонених законом джерел.

Орієнтовний обсяг коштів державного бюджету, передбачених для виконання Програми, становить 388,03 млн. гривень, інших не заборонених законом джерел — 2129,7 млн. гривень.

Обсяг фінансування Програми уточнюється щороку під час складання проекту Державного бюджету України та місцевих бюджетів на відповідний рік.
